

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

7. Dies Aprilis. Remittere animum, quasi amittere est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

Aprilis.

Teffera.

261

modò prona, sed præceps : itaque laberis cum la-
bente, deficies cum deficiente, peribis cum pereunte.
Quod si Deo adhærescas, non vivendo nisi in illo, in
quo, & per quem omnes vivunt ; propter illum, eva-
des immobilis, velut Acroceraunia rupes, quæ mole
suastat. Sine Deo ruunt Gigantes, qui ut Akenei
montes videbantur, nullis machinis movendi : sine
illo omnis nostra contentio in medio cursu frangi-
tur. Ille, qui in se immobilis, dat cuncta moveri ; dat
& cuncta instabilia stare. Sine illo ergo nulla constat
constantia. Illius enim (si Poëtæ credis,)

Virtutis munus præstare potest, Deus unus.

7. DIES APRILIS.

Remittere animum , quasi amittere est.

Musonius.

Negli- I. **I**n imprudentiæ vitiæ, non est ulti-
gentia. Negligentia, quæ cùm ani-
mum operantem ad ferias cogit, &
remitit ; perinde est , quasi amitteret. Hæc dis-
convenit cum præcipitatione, & Inconsideratione,
quod illa duntaxat sit circa Consultationem , cum
imperu suscep tam ; hæc verò circa solum judi-
cium de re aliqua oscitanter , & leviter obitum :
Negligentia autem sit torpor voluntatis refugien-
tis laborem suscipiendum , in vestiganda latente ve-
ritate agibilem. Quod dixit Hyginus de somno ;
nimurum ex Nocte , & Erebo satum esse ; id æquius
de Negligentia , & Torpore dixeris. Fætus gemelli
R 3 sunt

sunt monstrosi, ex Orco nati, in quibus unum grande, tumidumque est caput sine cerebro, nictantesculi, putre pectus, manus adstrictæ, pedes propè nulli, inanes, & radentes humum cogitationes circumvolitant. Dedeconi, & Ignominiæ quotidie litaniæ Magistro Epicuro gloriantur, protodidasculo sanâ, & pro symbolo gentilitio ferunt: *Nihil agere*. Negligentiam, Erepi esse profapiam, inde conjectura, quod nihil magis sit repugnans Deo, quam ignava, & somniculosa, & abhorrens à præstanti vita conditione cœssatio. (a) In Deo enim inesse perpetuum motum, necesse est, inquit Aristoteles: unde qualiter actionem à Deo, tollit ipsam Divinitatem, quæ fons omnium actionum est; cum ipsa actio, curat ipsius Dei; atque ut ita loquar anima unde & dicitur. Actus purus.

II. Nunc autem sicut Deus est semper agens; sic in omnem, quam condidit naturam, motionem quandam, & impetum ad agendum impressit, qui perenne testimonium est conditionis, & prædicatio Opificis. Hinc videmus, quæ in hac rerum universitate sunt perfectiora, & Deo viciniora; eo magis vim agendi, motumque participant, quadam velut Divinitatis imitatione. Liquet in Angelis, in quibus est jugiter agilis, vivida, & quietis expers motio; ac indefessa, nec unquam interrupta operis functio. Moventur autem vel in orbem cum summi Boni, ac summè pulchri illustrationibus, principio, ac fine carentis conjunguntur: quæ est divinissima motio; vel directo eunt cursu, cum videlicet inferioribus consulendi causa, juvandique prodeant, & recta omnia perficiunt. Hæc est pulcherrima po-

(a) L. 2. de cel. c. 3.

lilia Am
venies a
in eo pe
Tullius
continu
rò tam p
dem, o
justa, p
quodan
mine co
imprell
Divinit
vivimu
III.
mines c
conten
pingue
hdia co
est saleb
dit, fel
rior ver
estut n
Quæ si
stagnat
mus, felicit
Deus l
morb
pro p
glori
toru

Aprilis.

Tessera.

263

lilia Angelorum ; à quibus cùm discesseris , nihil in-
venies animo nostro angustius , & similius Deo : hinc
in eo perpetua etiam motio animadvertisit. Unde
Tullius ex Aristotele dixit : (a) *Animum esse , quas*
continuam quandam motionem , & perennem. Est ve-
rò tam proprium Animo moveri , ut ne in somno qui-
dem , cùm institutum veluti quoddam est , quiesque
justa , possit esse otiosus , nisi luxu , & intemperantia
quodammodo constrictus , atque obrutus in abdo-
mine consepiatur. Maneat igitur certum , esse à Deo
impressam in naturis rerum vim agendi , ut vestigium
Divinitatis , omnia moventis , & excitantis , (a) *in quo*
vivimus , movemur , & sumus.

III. Errant igitur , ut Deo quād dissimillimi , ho-
mines desidiosè inertes , qui à corporis animique
contentione abhorrentes , ut glires somno , & quiete
pinguiscentes , languidis liquefacti voluptatis in de-
sidia consenescunt : sic itur ad Orcum. Callis ad astra
est salebrosus , & arduus. Deus laboribus omnia ven-
dit , felicitatem maximè. Quo carius venit , eo ca-
rior venit salus : proponitur ut corona , certandum :
est ut merces laborandum ; ut bravium , currendum.
Quæ sine labore , non est sine periculo vita. Aquæ
stagnantes facile putrescant. Otio fatigatur ani-
mus , juxta ac corpus nimia felicitate. Quid ajo
felicitate ? Nulla est in corporis voluptate , felicitas.
Deus bone , quod inde mala ! in corpore , quot
morbis , in animo , quot vitia ? Age , quid agimus
pro promisso præmio ? Etiam unius horæ in cœlo
gloria , meretur æternitatem laborum. Inertia , meri-
torum est tinea. Si desideras , necesse est continuo &

mæreas ,

R 4

(a) i. Tusc. (b) Actor. 17.

mæreas, quia nihil merendo cogeris portare pondus
diei, & æstus. Imò misericordiam, & profusam libe-
ralitatem Dei compescit negligens: in maximos pe-
catores, Deus maximè est liberalis, & erga prodigi-
filios, tantùm non prodigus est Pater: at erga neg-
gentes, quasi avarus, & parcus: illis negat, quod alii
donat. Imo Deus, qui omnibus dat, à negligentibus
aufert talenta, quæ dederat, aufert à pigro. Qui
magis noxiū, quàm quod non sinit, quatenus
nobis est, Deum beneficū esse? Quid magis me-
lum, quàm quod Deum non sinit nobis esse bonum?
Itaque fuge inertiam, & cum Deo operante operare,
juxta vulgare metrum:

Esto laborator, Deus est tunc auxiliator.

8. DIES APRILIS.

Si quando fatuo delectari volo; non ei
mihi longè quærendum, me video. &
neca Epist. 30.

Astutia. I. **S**equuntur iam Prudentiae qua-
dam veluti simiæ, ac imitatriæ
cujus fucō, ac specie inani co-
muntur, & larva teguntur. Has inter tenet pri-
mas, Astutia, quæ cùm ad malum usum afflu-
mitur, & ob eum omnia molitur; non est, nū
personata prudentia, quæ vocatur *Prudentia carni*,
quæ est stultitia apud Deum. Nulla enim est im-
prudentia mentis, quàm prudentia carnis. Hanc si
calles, fateor, es callidus: sed nec illud diffiteor, vel
ideo